

Astăzi, Luni, 8 August, 2022

Sf. Ier. Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului, și Miron, episcopul Cretei

1 Corinteni 11

³¹ Că dacă ne-am judeca noi înșine, nu am mai fi judecați;

³² dar când ne judecă Domnul, ni se dă o pedeapsă, ca să nu fim osândiți împreună cu lumea.

³³ De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

³⁴ Iar dacă cuiva îi este foame, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Cât despre celelalte, le voi rândui când voi veni.

1 Corinteni 12

¹ Iar în ceea ce privește darurile duhovnicești, nu vreau, fraților, ca voi să fiți în necunoștință.

² Voi știți că la vremea când erați păgâni vă duceați la idolii cei necuvântători ca și cum ați fi fost niște apucați¹.

¹Opera lui Pavel – mai ales printr-o anumită terminologie – îl arată și ca pe un cunoscător al religiilor păgâne, dintre care unele aveau ritualuri orgiastice menite să-i scoată pe participanți

³ De aceea vă fac cunoscut că nimeni grăind în Duhul lui Dumnezeu nu zice: Anatema fie Iisus!, și nimeni nu poate să zică: Domn este Iisus!, decât întru Duhul Sfânt.

⁴ Sunt felurimi de daruri duhovnicești², dar e Același Duh;

⁵ și sunt felurimi de slujiri, dar e Același Domn;

⁶ și felurimi de lucrări sunt, dar Același Dumnezeu este Cel care pe toate în toți le lucrează³.

de sub controlul propriu și să-i împingă irezistibil spre manifestări dezordonate, asemenea unor posedați. Apostolul demonstrează că autenticitatea vieții religioase nu e certificată de astfel de manifestări, ci, dimpotrivă, de calm, echilibru, raționalitate, sfințenie senină.

²„Dar duhovnicesc” îl traduce pe grecescul hârisma: favoare personală acordată de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, unor aleși ai Săi din Biserica primară (harismatici), cu misiuni speciale și specifice în răspândirea și consolidarea Evangheliei.

³Versetele 4, 5 și 6 cuprind o referire clară la Persoanele Sfintei Treimi.

Matei 18

¹ În ceasul acela s'au apropiat ucenicii de Iisus, zicându-I: „Cine oare este mai mare întru împărăția cerurilor?”

² Și El, chemând la Sine un copil, l-a pus în mijlocul lor

³ și le-a zis: „Adevăr vă spun: De nu vă veți reveni și nu veți fi precum copiii, nu veți intra în împărăția cerurilor⁴.”

⁴ Dar cel ce se va smeri pe sine ca acest copil, acela este mai mare întru împărăția cerurilor.

⁵ Și cel ce va primi un copil ca acesta întru numele Meu, pe Mine Mă primește.

⁶ Dar celui ce-i va fi piatră de poticnire unuia dintr'aceștia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi să-și atârne de gât o piatră de moară și să se înece în adâncul mării.

⁷ Vai lumii, din pricina poticnirilor! Că poticnirile trebuie să vină, dar vai omului aceuia prin care vine poticnirea!

⁸ Iar dacă mâna ta sau piciorul tău îți devine piatră de poticnire, taie-l și aruncă-l de la tine; că mai bine-ți este să intri în Viață⁵

⁴A te purifica, a-ți primeni sufletul, a-ți redobândi starea de nevinovăție a copilăriei.

⁵= În viața veșnică.

ciung sau șchiop decât să ai două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul cel veșnic.

⁹ Și dacă ochiul tău îți devine piatră de poticnire, scoate-l și aruncă-l de la tine; că mai bine-ți este să intri în Viață cu un singur ochi decât să ai doi ochi și să fii aruncat în gheena focului⁶.

¹⁰ Luați seama să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici; că vă spun Eu vouă că îngerii lor din ceruri⁷ pururea văd fața Tatălui Meu Care este în ceruri;

¹¹ fiindcă Fiul Omului a venit să-l mântuiască pe cel pierdut.⁸

⁶În versetele 8 și 9, sens alegoric; hiperbolă folosită de Iisus spre a sublinia gravitatea încercării sau izbutirii de a întina puritatea unei ființe nevinovate.

⁷Text limpede care atestă existența îngerului păzitor.

⁸*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra întru împărăția Cerurilor.”
Întocmirea inimii de copil

este pilduitoare. Copiii, înainte de a se dezvolta în ei pornirile egoiste, sunt o pildă vrednică de urmat. Ce vedem la copii? Credință deplină, care nu iscodește, ascultare fără cârtire, dragoste nefățarnică, lipsă de griji și tihnă sub ocrotirea părinților, vioiciune și proștețime, agerime și dorință de a învăța și a se desăvârși. Mântuitorul însă arată cu precădere o anumită trăsătură a lor, smerenia: „Cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare întru împărăția Cerurilor”, căci acolo unde este smerenie adevărată, se află toate virtuțile dimpreună. Smerenia se arată în desăvârșirea ei tocmai atunci când celelalte virtuți au înflorit deja și s-au pârguit în inimă; ea e cununa și acoperământul lor. Aceasta este taina vieții duhovnicești întru Hristos Iisus

Domnul nostru. Cu cât are cineva viață duhovnicească mai înaltă, cu atât este mai smerit, căci el vede mai limpede că nu el se ostenește sporind duhovnicește, ci „harul care este în el”; și aceasta este „măsura vârstei deplinătății lui Hristos”: căci lucrul cel mai însemnat la Hristos Iisus este faptul că El „S-a smerit pe sine, ascultător făcându-Se până la moarte”.⁹

⁹Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*